

M I M

1 6 4 8

E. B. 5
Ll, 2, 3.

30 B 10.

In usum Pedagogic
Regi Hohensta

57

EPIGRAMIA

In solennem Nuptiarum Festivitatem

VIRI

Excellentissimi, Consultissimi ac Clarissimi

DN. PHILIPPIJA-

COBIWOLFII, J. U. LICENTIATI,

Reipubl. Francofort. ad Oderam Syndici, ac

Dicasterij Electoralis, quod est Cüstrini,

Advocati

DN. SPONSI

Cum Moratissimâ Lectissimâ mag. virginе

EVA ELISABETHA

Magnifici, Amplissimi & Consultissimi

DN. ERASMI SEIDELII,

Serenissimi Electoris Brandenburgici Consiliarij

Intimi filia dilectissimâ

SPONSA

Berolini Celebratarum 22. Juny 1646.

BEROLINI Ex Officinâ Typographicâ Christo-
phori Rungij, M. DC. XLVI.

53

schweidler
Stud.

DR

Ecce!

Nempe

Et sim

Gratu

P

T

S

ERASMUS SEIDELIUS,

per anagraphe
SERVA, DEUS, SIMILES!

Uem Candor, pietas, patris qvem fidig in altum
Pridem evexit amor, MARCHIO quemq; co-
dit,

QSEIDELIUS, nostræ ceu gloria magna Thaliz,
Eusebies columen nobile, sic Themidos,
Quando Borus facies cum Principe venit ab oris,
Principe, cui curæ est PAX, populiq; salus;
Ecce! piam, (*Dio moderante id Numinе,*) Natam
Elocat absimili nec pietate Viro.
Nempè solet Pietas hæc præmia ferre piorum,
Ut videant simili pignora honore tori;
Et similes animo, formâ, jungantur, & almâ,
(*Copulat & jungit nam Deus ipse,*) Fide.
Gratulor hanc tantam tibi, Vir Clarissime, Sortem,
Et, SERVA SIMILES bos, DEUS, oro, diu!
ex animo gratulab.

M. Jacobus Helwigius

Prepositus Colon.

Adclaris Dn. Sponsum

PHILIPPUM JACOBUM WOLFIUM &c.

Terra Tibi flores, mare Pisces, sidera Cœlum,
Sed Sponsam solus dat Tibi, Sponse, Deus.
Sospitet hanc DOMINUS Tibi, WOLFI, sospitet opto,
Crescat divitijs, Pace, nepote, torus.

M. Petrus Vber Eccl. Marian.

A 2

Votiva

Votiva Nupcialia

In arborem Seidelianam

Vivid a frondescens arbor se exerit, usq;
tempore sat pleno gerrina amena ferat.
Seidelius magna est arbor, frondentia spirans,
fructiferos ramos, conjugij gerens.
Frugifera est arbor, Fautor quoq; Marchica spargens,
nec non suppeditans intima consilia.
Elocat en ramum fundo benedicat Jova,
arbor ne sterilis sed maneat viridis.
Quod folia & fructus monstrabit in arbore viva
humor vitalis, tot tibi tanta precor.
Vivifiset, sic fructifiset, se multiplicet q;
arbor conjugij! Seideliana domus
O Deus hanc firmes, arbor ne fracta fatiscat,
ne ramo pereat vis sua: sed maneat.
Frondeat in celumq; extendat brachia cuncta,
Conferat eternas Jovas salutis opes.

devoti honoris & amoris ergo
devotè fudit

M. Joachimus Fromm.
Eccl. Berol. Nicol.

Ad JURIS CONSULTUM; DN; Sponsum.

Quando fori strepitum resonant Capitolia, quando
Deq: Meo, vel deq: Tuo res luditur omnis:
SPONSE! tuam mentem perfundis amore recenti,
Filia SEIDELII quæ prima, reponit amorem,
ceu pia fata volunt: SO CERO redeunte, parantur
quæ producta diu, jam connubialia sacra.

Ergo

Ergo sterum noua JUR A novo exercenda marito;
cum Tibi Sponsa fidem *supplex* deponit ad aram,
una Tibi LEX est: SUPPLEX sacer esse putatur;
dum nullam interedit litem: communia vobis
Omnia sint, animaq; duo vivatis in una,
nil proprium, prater, M E U S Tu! carmen amoris,
Es M E A Tu! quævis mala commiseratio cordis
sublevet alterius, FELICITER omnia cedant,
sæpius alterient dulces pia vota querelæ,
föderis ut vestri sanctissima JUR A reposcunt:
Tunc priscebit Amor sua bella pudica labellæ
alternis, ac Nepenthe geminabit unum,
multiplicata simul veniet benedictio *Pacis*.
Hac Tu A JUR A; quibus facilis subscripteris, atq; faustiter in thalamus scandens, nova vincula junges:
Sic o! sic, SOCERO multum gaudente, SOCER uq;,
VITA, SALUS, SOBOLES vestrum geminabit amore.

Emblema Juris Conjugum,
(quod Sermonis Nuptial. ante Copul. Thema)

E sacris literis; P. Osee c. 2, 19.

Messias ad Ecclesiam: Sponsus ad sponsam:

Ich wil mich mit dir Verloben in Ewigkeit/
Ich wil mich mit dir Vertrawen / in Gerechtigkeit/vnd Gerichte / In Gnad vnd Barmherzigkeit: Ja in glorien/re.

Ex Pythagoræ Aristotele l. i. Oecon. c. 4.

Maritus debet uxori beneficentiam, atq; clementiam,
quia Sponsa ei ad aram, q. supplex commendatur.

Honoris & congratulationis gratia

M. Georg. Lilius.

SynDiac, Berlinens.

Ad 3

ad Ma-

*Ad Magnificum Dn. Erasmum Seidelium, & Borussi optato ne-
ducem, filieq; amantisima nuptias feliciter
paramem!*

Illuxit tandem illa dies, quâ sidere clarô
circumfusa nitet **S E I D E L I A N A** Domus!
Patria dum **P a t r e m** plaudens gratatur adesse
P r u s s i a, Marchiace solida in solatia pacis,
ô firmet sancti hæc dextra benigna **D E I**!
Ecce inter plausus tot & inter ovantia vota
dictapiè Sceptro quæ **F R I D E R I C E** Tuo,
Comitè excipimus Proceres, compendia regni,
summa Senatorum nomina nobilium!
Vidimus hos inter reducem latô omine Pompæ
præmissum **A u g u s t i** **P r i n c i p i s**, eximium
S e i d e l i u m **P a t r i e** decus, **E L E C T O R I S** ocellum
A u l a **c o n s i l i u m**, **J u s t i c i a** **e l o q u i u m**!
Publica quando agitat Berlinum hinc gaudia, sentit
præcipuos plausus **S e i d e l i s** ecce domus,
C o m i n û s acclamat: *Salve pater optime!* **Salve**
nostrarum rerum Gloria, spes, columen!
expectatus ades nobis, præsentia Patris
lætitia secum fert pia signa nova:
Cum primis rident thalatni sacra corcula casti,
gaudia dum cernunt ritè parata tori,
illa morata etenim tibi **S p o n s e** **P h i l i p p e** **J a c o b e**
hactenus has calidas elicuere preces:
P r u s s i a redde **P a t r e m**, quid gaudia nostra moraris?
P R I N C I P E venturo **P r u s s i a** redde **P a t r e m**!
Cœlum subscriptis votis, optata reduxit
Tempora, festivo commoda conjugio:

Ecce

optatum.
Ecce rosas, violas, calthas & amabile a monum.

Euphrasiā, myrtum, lilia cum casījs
sparget Flora tibi! Benedictio Seideliana
te Sponsum illustri hoc Floris honore beat:

Salve Sponsor tuā cum nymphā Eva-Elisabetta
germine virtutum, progenie Eusebii!

Gaude de Socerō hōc Gener, & Generō hōc Socer esto
apprimē mactus! vos Patriæ, Generi

vivite felices vestro: Benedictio a vita
vos dicit, simil & prole torum repletar.

Scilicet hēc est summum mei, dum vixero, votis:

SEIDELI Vigeat VITA, SALUS, SOBOLE.

Votum in honorem optimi Patroni & benefi.
centissima familia prescriptum

Johannie Bercoviō Berl.

ad D. Mari. Ecclesiasse.

Ad illud Jesiae. § II. v. 6. Habitabit lupus cum agno.
65. v. 25. Lupus & agnus pascuntur simul.

Agnæ quidem atq; lupi conjunctio plena pericli est,
ihāmetu trepidat; mordicu hic jugulat:
Miram cerne tamen juncturam hanc, en lupus agnans
intimiore sibi federe consociat!
hanc pascet, reget & teget, hanc piō amore fovebit,
sanguine de propriō vivificabit eam,
Et licet illius jugulum petat ore renidens
sapiūs, agna tamen nulla pericla sibi
Promittet, morsu sanabit labra salubri,
atq; lupinum agnam coget amare jecur.
quām benē prospectum est huic agnæ, dum lupus ejus
est Pastor-medicus! salva erit agna satis,

ergo

Dulce P
Hi sunt
Qui fa
In quo
Aut
Mund
Hoc in
O sac
Ergo
Vos
Et t
Hun
Dulce

rgo pascuntur simul atq; in pace cubabunt.
agna lupus genus & nobile multiplicant.
in ludebat
Huldricus Betulejus.

Dialogus Mundani & Christiani
De Conjugio.

MUNDANUS.

Hic merus est uæggs qui uxorem ducere gaudet,
Et sane sane nil rationis habet.
Nam LIBERTATEM, simul & BON A plurima vendit,
Seg, facit miserum prob DOMINÆ FAMULUM
Nil nisi Livor inest thalamo Lis, verbera, murmur.
Crux, odium, luctus, jorgia, cura, fames.
Hinc vulgo referunt quod sint cum conjugi BINI
Haudg, DIES lati, Sors misera misera ab!
Leto venit quando, quando perit illaq, letbo,
Cetera sunt NUGÆ, sunt DOLO RATÆ, LABOR
Imò Romulei pleno quoq, gutture Fratres
Impurum clamant Conjugium esse statum.

CHRISTIANUS.

DEsine grande loqui, scio quod sint rædia ræde
Plurima, magna satis vix numeranda piis.
Tanta temen tandem BONA sunt in Amore vicissime
Hoc ut nil toto DULCIUS orbe fiet.
Oscula blandisonis, cum dictis, mista labellis,
Libant alternâ COR CULA blanda vice.
Et si quem cruciat morbus vel grandior ætas,
En uxor cunctis mox MEDICINA malis.
Sicce maritus habet quo se se rebeat ille
Soletur, quo se recreat ille malis.
Cui se committat si forte INJURIA tentat
Cum qvâ lætetur res ubi salva viget.

Dulce P A T R I S nomen, nomen M A T R I S q u o d g dulce.

Ante oculos natos ludere quando videt.

H i sunt post obitum B O N A quaeis tpa cuncta relinqvas

H i sunt qui fallunt tædia longa tibi.

Qui famam servant preclaris N O M I N I S hi sunt,

Perpetuò in terrâ vivere Teg, jubent.

In q uocunq; statu vivas subeunda pericla.

Multa tamen tibi sunt, Et toleranda M A L A.

A U T O R ut & F A U T O R ter maximus ordinis bujus

Imponit nulli Robore majus O N U S.

Mundum non solum (Papa ut vult) sed q uod g Cœlum

Atq; status cunctos implet in orbe torus.

Hoc in tot reges vixerunt ordine, Vates,

Cum patribusq; chorus sanctus Apostolicus.

O sacer Ordo! Deus quem sanxit numine sancto

Quem servare cupit, quemq; juvare studet.

Ergo vel Mundus thalamum, vel Papa maligne,

Insuper & Satanás improbat ipse licet,

Vos tamen ô J U V E N E S, vos & quels dura S E N E C T U S

Casti simul casti vincla subite tori.

Et tu cunctipotens Cœli terræ, Creator

A quo ceu largo fonte B O N U M omne fluit,

Hunc tibi Commissum defende, tuere, guberna.

Ordinem & ô B E N E D I C P R O L E, S A L U T E B O N I S.

Deproperatum sincero cordis affectu

a

J O H A N N E R O S N E R O,

Diacon. Nicol. Berlin.

Q Vid tibi S P O N S E, precer, thalami qui festa celebras?
Quid tibi S P O N S A, thori quæ sacra vincla subis?

B

I p s e

Hoc prece
S
Hoc

Ipse Deus restitus qui fons est jugis Amoris
Conjugij sacram firmet amore jugum
Et velut ardenti certant in amore Columbae,
Qualis amor casti Turturis esse solet:
Sic liget uanimes dulcis concordia mentes
Omnes ut Vobis sint sine lite dies;
Tot bona, qvot flavis astas redimitar aristis
Det Tibi Sponsa Deus: det Tibi Sponsa Deus.

Sic ex animo
M. Albertus Gnzelius, Coloniensis Ecclesiastes.

Sint lachrymæ procul hinc, luctus non turbet acerbus
Amplius, ob vacuum, Vir venerandc, torum
E contræ penetrant nova gaudia viscera cordis,
Nam novanupta venit, nupta petit avenir.
Desuper illa venit, venit ut sit dulce levamen
Curarumq; tuae fida columna domus
Immò venit vidui consors fidissima lecti,
Conjugijq; simul pignora multa ferens.
Mitte igitur lachrimas & latos porrige vultus,
Grates de memori & pectore solve DEO.
Quod super est, vobis neonymphis omne fausto
Gratulor, & vestro vota ferò thalamo.
Vivite felices, non infausto alite juncti,
Haud unquam careat prosperitate domus.
Vivite concordes, Pyliam superate senectam,
Scedat luctus, flebilis absit Eris.
Et benè cedat opus vestrum; generate nepotes
Multos, utq; sient, fac, Deus alme, probi.

Hoc

Hoc precor ex animo; hec votorum summa meorum,
Subscribat votis ipse Jehovah meis.

Martinus Hännischius
Ecclesie Coloni Diaconus

In illud

Veterum Ebreorum.

ארם ברא נבר נאכז כשבאל ברא זמיין:

Homo sine socio fidi (uxore) est sicut sinistra sine dextera.

ברשה

פשל ועברי וקון תכנית

באנשי שם הוהוּם בנוּיִם:

אשר טו למוֹר אֲשֶׁת אַפְנָה:

בחר אַפְךָ בְּכָל־גָּגָע וְעַנְהָה:

בחקינה פְּרִזְבָּרְתָּה האננה

לאישן כבצער נבצר חטורה:

וימה בשם וטוֹב שְׁבָט וְרוּוּסָה:

מחוברים והאתומים טהורוּיסָה:

שמר חקן תכנית היא צען:

לה פְּנֵי בְּלִיף הוֹרְזָוָן:

וומפה אהוב אשה נערום:

וורוֹה קְלִיבָך שִׁים קְשִׁירָסָה:

בְּכָל־עַת היא לה נפין באירה

וינוף בה זמי' לבם ארבעה:

Breos Veteres insignes arte Magistros
Esse, vel bac sapiens dictio ritè probat.
Quando uxor (socio quo non prestantior alter)
Dicitur esse sui dextera fida viri.

O Verè! bac auro melior gravibusq; pyropis
Omnibus & gemmis carior bacce venit
Fida columnæ tori conjux est fida laborum
Curarumq; domus estq; precum socia.

B 2

Hinc

Hoc

Hinc nō s̄er est vivens sine compare, nō nātūrā tūcatur nārā p̄p̄q̄dē
Tum sociā vacuam tūm sine prole domūnē
Cūt credat curas? cūt tradat pectoris offus?
Inq̄ sinum cuius cordis acerba locet?
Intortum baud rumpes triplicatā caniculae funem.
Parḡ boum magis ac uīus aratra trahet.
Mollis & iliceo suffulta pedamine vītis
Erigit intuitu splendidiore capit
Haud secus, adscitum si fida marita maritum
Et precibus nec non sedisilitate jubar
Hec thalami consors bene fida bēc dextra mariti
Præclarum toto nomen in orbe tenet
Hancce Tibi dextram, Clarissime Sponse, fidelem.
Ambisti sociam, dextra sit illa precor.
Dextra sit illa domīg, forisq; sit undiq; dextra
Et bene nūne dextras jungite, & ite domūn.

Faustæ acclamat: ergo
Clariss: Dn. Sponso
accinebat

M. Adamus Spengler,
Gymn: Berl. Rector.

T Ristitiæ satis usq; datum est; nova gaudia tandem
Sponse fove & gratas experiare vices.
Hem venit alma dies, tibi quæ socialia præbet
Foedera, & hæc fato feliciora dabit.
Sic tibi detractum nihil est; quas prima tenebat
Dotes, his ipsis Sponsa secunda micat.
Lætor & his facibus mea vota jugalibus addo,
Sit sine lite torus, nec sine prole domus.

Pax;

Pax, sincerus amor, simulac concordia vestras
Connectat mentes, mens vovet hacce mea.

M. Petrus Thesendorff.
Con-Rector.

SEIDELT, Themidis sacræ sacerdos,
Ac nostræ patriæ columnæ firma,
Quando jam Genero tuo Tibi q;
Collegæ unanimes Scholæ paternæ
Optant carminibus benigna fata,
Qui Te præteream meis libellis.
Certè si mihi qvis Patronus urbe
In totâ hâc celebrandus esset, alma
Quem fides, pietasq; prisca clarat,
Si qvis Juris amans, acerq; legum
Custos, intenuesq; si benignus
Meceenas merito vocaris unus,
Ecqvis nomina enim tuasq; laudes
Nescit, en Schola nostra fida testis;
Quæ latè viguit tuo labore:
En Republica nostra fida testis,
Quæ latè viruit tuo labore:
Tota Marchia nostra fida testis,
Tota consilio tuo salubri.
Pro quibus meritis tibi rependi
Grates non poterunt; Deus rependet;

A 3

Ecce

Ecce primicias pium probumq;
Dum natæ sociat probæ maritum,
Cordeque in thalamum precor beatum.

Joachimus Francus Gymn.
Berl. SubRector.

Ex Prov. Salom. Cap. 31. v. 10. *Syr. 26. v. 1.*
Illum terq; qvaterq; vocat scriptura beatum! Cui datur in thalamum casta maritasum.
Hæc etenim flavo longè pretiosior auro,
Et vincit gemmas nobilitate suæ.
Nititur hæc solà tatus, gaudetq; maritus,
Hæc est totius fida columna domus.
Te Deus hoc voluit thesauro, Sponse, beare,
Dum tibi in amplexus, virgo pudica, venit.
Qvæ duros animi novit lenire dolores,
Et verbis blandis cor recreare tuum;
Es felix igitur; talis qvia contigit uxori,
Nil unquam darier dulcius esse potest.
Vivite concordes, felices vivite, Christus
Conjunxit dulci qvos in amore pares.

Boriges Innhalts durch ein Sonnet

Verdeutschet:

Q Wol dem! welchem Gott ein frommes Weib beschert/
Sie ist viel edeler/denn Verlen vnd Demand/
Viell köstlicher denn Goldt/vnd Silber in dem Land.
Ihres Mannes Hertz darf leck/so lang sein Leben wret/
Auff sie verlassen sich/denn Gott sie beyd' ernchret/
Mit Segen überhäuft; Sie thut nach Liebes Band
Das beste/das sie kan/vnd heut ihm shre Hand.
Goetnen thewren Schatz hat Euch nun Gott verehret

Gerr

*cus Gymn.
ector.*

Syr. 26. 3. 1.
m.

Gerr Bräutigam /& Ieselb' erquicket ewer Herz/
In schwerer Traurigkeit erwicket Sie euch Scherz.
Was wolt Ihr bessers Euch wol wünschen hier auff Erden?
Wolan so gebe Gott /daz ewer Heyrath sey
Von aller Traurigkeit /von allen Sorgen frey.
Was kan Euch lieblithers von Ihm gegeben werden.

Ista animitus gratulabatur

Christophorus Hindenberg,
Gymn: Berl: Sub-ConR.

pt.

llit

befreit/
and/
dem Land/
et/
and

Gitt

Gratia flammiferum Sol est cum splendet Olympo,
Gratia rosa est cuius suavi pascamur odore,
Est gratia rarus Violaria acerula rorans,
Est Philomela suo modulamine grata voluptas,
Est gratum gramen quia prabet molle levamen,
Est gratia somnius fessis sub fronde virentis:
Gratior est nostro Sponso dulcissima Sponsa,
Sole, Rosâ, Rivo, Philomelâ, Gramine, Somno.

VOTUM PROSPERITATIS.

Adsit utriq; bonum, spes sit rata, plena voluptas:
absit utriq; malum, terror, dolor inde facessat.
precatus

Johannes Crugerus
Cant. ad D. Nic. ibid.

Adsint licet, Clarissime
Neonymphe, docto carmine
Qui comprecentur prospera
Sponsa, Tibi q; plurima:

Tamen

Tamen minus nil atq; ego
De plurimum laudabili
Felicitate gratulor
Isthae Tibi, Deum rogans,
Tuis ut his primordiis
Extrema post respondeant,
Quin illa vincant, gaudiis
Et affluas recentibus
Subinde, praesertim tuæ
Fæcunditas quæ Conjugis
Tibi adferet charissimæ,
Sed ad ferat tot gaudia,
Sed ad ferat tot pignora
Lecti jugalis blandula,
Vel ipse quot desideras.

Pauci bis jambis quaternaria.

Neogamos salutat

Christophorus Hübnerus
Gymn. Berl. Collega, & ad
D. Mar. Cantor.

A urea venerunt etatis tempora, latis
Quo redit campis decus, arboribusq; præalteis;
Quo varias florum species, litatq; rosarum,
Ruta, ac serpillicuius spes tare licebit.
Unde salutiferos sibi quilibet arte liquores
Elicit, ut poscit lanquentia membra cedare,
En rosa præ reliquis oculis gratissimus est flos,

Nam

Nam superat reliquos, radiatus Phœbus ut astris.
Suavis odore rosa est, multo medicamine pollens,
Blanda colore rosa est, & Pulchro grata nitore.
Verum ista haec mea, sed tua qua sententia, Sponse?
Atq; ais: hanc nostra est talis sententia, nostris
Longè gratior est oculis rosa, dulcis ELIS 4.
Illa oculis pergrata meis SE IDE LIA, cordis
Internum novit scitè relevare colorem,
Hecce salutiferos mibi porrigit ore liquores.
Orosa pre reliquis flos, o mibi charior, o Lux.
Ergo diu sospes vigas, clarissime Sponsa,
cum Sponsa, tibi quam servavit Jovab enignus.
Faxit is, ut vester florescat germine multo
Hectorus, atq; ferat completo tempore fructus.

Nicolaus Garverus,
Coll. Gymn. Berl.

SONNET.

Groß bedrengter Zeit/ von der ich nicht mag schreiben/
Davon der Vaterland sich selber bringt in Quaal/
Und Unglück über sich erhäuftet ohne Zahl/
Spricht mancher frommer Mann: Wer wolts sich beweibet
Das macht die grosse Furcht. Wer mag den ledig bleiben?
Fangt ihr / Herr Bräutigam an/ wann mich dich' Jammer-
thal
Beersabe/ so sind' ich Trost bey der/ die manchesmahl
Mein Herz erfreuen kan/ die Sorgen gar vertreiben.
Dies wil der grosse Gott/ der Euch den Muth eingiebt/
Dazu descheret hat dieselbe/diesehr liebt.

E

Dem-

Dennach so folget ihm nach allein seinem Willen/
Gedencket nicht auf Furcht/ was künftig möge seyn/
Und was der nechste Tag mit sich kan bringen ein/
So könnet ihr gar leicht des Herzenskummer stillen.

Johannes Künemann
Gymn. Berl. Coll.

Dicendus meritò felix est atq; beatus.
Virgine speratà quem Deus ipse beat.
Hoc Neonymphe tibi verè jam contigit ipsi.
Dum dature ex animo Sponsa petita tuo.
Dum vero tibi gratantes jam carmina fundant.
Me pariter decuit dicere vota pia...
Gratulor ergo tibi latet Vir docte, precorq;
Adsit huic vestro prospera cuncta thoro.
Opto dies felix ac faustus luceat iste
Ducitur in thalamum quo nova Sponsa tuum
Is qui conjugij Princeps ac Author habetur.
Vos ambos pulchra prole bearre velit.
Absit tristis Eris quæ spargit semina lictis.
Adsit vos inter copula verus amor.
Hisce meis votis poscentibus annue Christe.
Qui vis conjugibus semper adesse pijs.

Johannes Joachimus Kemnitz
Berl. March.

VOTUM NUPTIALE.
Nemo sibi solus vivit Clarissime Sponsæ,
Sed partem PATRIÆ vendicat atq; D E O.

Reete

Recte ideoq; fatus sponsam quod ducis bene statu.
Corpo^re praestantem, moribus atq; pietis,
Nec non in signem pietate, fide q; probatam,
Qua prodeesse potes TU PATRIÆ QUE DEO.
Vive ergo felix multos in Nestoris Annos.
Sed prodeesse studens CUM PATRIÆ QUE DEO.
Jova Deus multa faciat te prole parentem,
Que Te Quaq; Tuam letiscare queat,
Divitiae, nec opes, CHRISTI nec gratia deſt,
Sit procul omnis egi, sit procul Asmodeus
Quo tandem in celis Patria est ubi nostra parata
In servire Deo sic sine fine queas.

Quod cordicetus optat.
Godofredus Rosmerus
Berl. March.

Dochzeit-Schertz/
Auff des Herrn Bräutigams
Und der J. Braut Nahmen.

LIn grimmig wütend Thier/so nur den Mord beliebet/
Mit einem Röſlein sich in den Kampff begiebet/
SWie wütend auch das Thier/das Röſlein jimmer trabe
Ihm an der Seiten her/vnd sich an dem erlabe/
Gewint auch solche Gunſt/daz vor den Mord das Leben
Diß Thier ihm außert/wil gar ein Reuter geben/
Sie machen einen Bund/das Röſlein schweret drauß/
Das Thier greifts an die Vers/schwingt sich gar freundlich
So Reutert jimmer hin/in Gottes Nahmen Reutet/
Das Leben werde durch Sanftmütigkeit bercitet.
Was Gott geschworen ist/das bleibt unverrückt/
Diß (Gott verzich' es lang) der Todt dir Sehne zückt.

Ludewig Meining.

möge segn/
ngen ein/
illen.

Kunemann
Berl. Coll.

ipf
o.

oro.

satuum

mus Kennitz

Reſte

Carmen Elegiacum quod scripsi, Joanni Baptista GEBELIO
Svidnic. Silesio Pastori Ecclesiae ih Racovio,
cum gradum Magisterij nancisaret Decanu
M. Theodoro Ebertu 17 Calend. Maij
A. 1624. aetate meae 19.

Ito bonis avibus GEBELI, quo Dux Autor,

Quo te fata vocant, ito bonis avibus.

Magnum opus adgredieris, sed, quod tibicine fultus

Numinis effici, fortiter expedites.

Imbut orantis lingvam locuplete Suadâ,

SPIRITUS Orator canticus ille, tuam.

Seminum disperge DEI per cordium agellos:

Nec sine mole preces, aut sine fruge, dato.

Et vineta DEI assiduo accubusq; labore

Percole, quo fructus mille, supraj ferant:

BAPTISTAM ex cathedra BAPTISTA imitare tonantem

GEBELI! vera pro pietate puta:

Instrue non-doctos, errantes corrige, fractos

Exige, confuta dogmata vera minus.

Sic vivente volent tecum parturier annos

Prospера dicentes queis sacra dicta feres.

Sublatissim manibus, sine pondere terram

Manibus optabunt, (sed bene sero) tuis,

Cum tuba te rupâ tumba revocabit ab umbris,

JOVA, mei pastor dicet, adesto, greciss;

Ambrosia rursum te pacem & nectare, quare

Magna capte astrati præmia, carpe, polli.

Hoc penitus animi penetralibus opto, precorj

JANE mihi multo nomine char! VASE.

K25827

TA - FL

ULB Halle
002 062 674

3

Farbkarte #13

57

AAAMIA
otiarum Festivitatem
RI
sultissimi ac Clarissimi
LIPPIJA-
J.U.LICENTIATI,
ad Oderam Syndici, ac
alis, quod est Custrini,
lvoctati
SPONSI
Lectionis magis virgine
SABETHA
isimi & Consultissimi
MI SE IDE LII,
Brandenburgici Consiliarij
a dilectissimâ
CONSA
starum 22. Junij 1646.

inâ Typographicâ Christo-
, M. DC. XLVI.

53

58